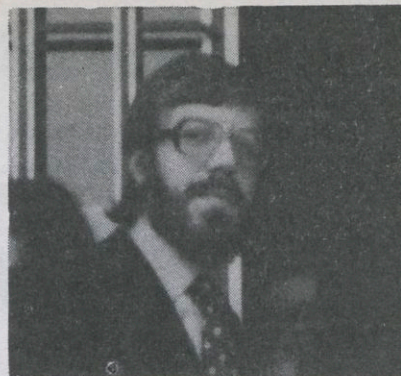

Fages de Climent

mença a publicar, a partir d'aquest número, una sèrie de cinc...
 rector de l'Institut Nacional de Batxillerat de Palafrugell. Jo...
 publicats), en aquesta sèrie ofereix una interessantíssima visió

Josep Maria Balcells

Perquè avui en dia els alumnes aproven massa. Els hauria de suspendre a tots. Que estudiïn, perquè si visquessin en un altre país, ja ho veurien el pa que s'hi dona: garrotada va i garrotada ve. A Espanya hi ha un excés de llibertat. No sabia com respondre, i vaig somriure. En Pla m'estoravam encara que no em sorprenia gens ni mica. De sobte, encetàvem un tema diferent.

—A mi m'agrada llegir, estudiar, escriure, senyor Pla; ara mateix, m'interessa la poesia de Rafael Alberti.

—Què diu! —em respongué amb tota l'aparença de l'enfurimat. Però si l'Alberti és un dels poetes més dolents que han existit mai! Ah! Ja l'entenc a vostè; vostè és un jove d'esquerres, em perdoni; doncs sàpiga que no guanyareu pas, no, perquè us aixafaran a tots. No li càpiga dubte, no... Així que vostè també vol fer-li el joc a l'Alberti, oi? N'estudiï un altre, de poeta, home. L'Antonio Machado, per exemple, que és un gran líric. Però l'Alberti, no, home; no col·labori amb gent com aquesta. No hi col·labori pas.

Mossèn Frederic Tapiola preguntaria després a Josep Pla si el parell d'exemplars mecanogràfics que hi havia damunt de la taula no eren epigrames d'en Fages de Climent. Pla respongué afirmant-ho. Ambdós s'alternaren tot seguit enfilant anècdotes i més anècdotes entorn d'aquell emporданès tan singular. Tapiola deia uns versos epigramàtics, i Pla afegia:

—Sí; era boig, era ben boig...

Aquella tarda quasi no vaig adonar-me'n de la real importància del fet que Josep Pla escrigués un llibre sobre Fages de Climent. Però de llavors ençà, he comprès que el poeta figuerenc reclama una reivindicació de pressa i sense embuts; i el cas és que ben poques plomes poden escometre una tasca de tanta volada com la de l'homenot de Palafrugell, a qui —n'estic segur— li deu impressionar força aquella punyent ironia, aquella parla òrfena d'escrúpols puritans, aquell abrupte i agosarat tarannà d'en Fages. L'autor d'*El quadern gris* retrà, doncs, un merescut homenatge a un poeta que certs "senyors" que maneguen la crítica de la literatura catalana han condemnat, sembla, a un vergonyós silenci.

Com a cloenda d'aquestes ratlles, transcriuré un epigrama manuscrit d'en Fages, que fou la dedicatòria del poeta a Josep Pla en remetre-li un exemplar de la segona edició de *Poema dels Treis Reis*:

Aquest Empordà és tan clar,
 tan agradable i precís,
 que l'home que escriu més pla,
 ha pres el nom del país.

de fer sempre el que sigui més normal. Però no s'enfadi. Vostè vesteix bastant bé. I em cau simpàtic. És simpàtic vostè... I què, els alumnes li agraden, els de Palafrugell?